

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govor državnega poslanca dr. Gregorca

v drž. zboru dne 20. oktobra 1887.

(Po stenografskem zapisniku).

(Konec.)

To je pa vender, da več ne rečem, žalostno in žalno za Slovence. Ako se pritožimo, ker nam pravice krhajo, pravice v osnovnih državnih zakonih zajamčene, pa ne najdemo ne poslušna ne pomoči, moramo to jako obžalovati.

Saj vender znam, da neka razsodba državnega sodišča (25. aprila 1877. št. 91) veli, da deželni šolski svet nema pravice, tem manje okrajni ali krajni šolski svet, kaj kakšnega zaukazati, kar bi nasprotovalo sedaj veljavnim zakonom, zlasti še pa osnovnim državnim zakonom.

Saj sem vender čital, da se tukaj nema ozirati za oportunitetne razloge, na primer na to, da je semtrtja nemščina jako koristna, potrebna, ker takšni oportunitetni razlogi ne morejo nikdar razveljaviti po državnih osnovnih zakonih Slovincem priznanih pravic do varovanja in gojenja svoje narodnosti in jezika. Čital sem naposled v istih razsodbah državnega sodišča, da naučni minister postavno ni samo pooblaščen, ampak celo dolžan za ukaze deželnega šolskega sveta ustaviti ali prenarediti, kadar nasprotujejo tedaj veljavnim zakonom. Zato bi pričakoval, da bode naučno ministerstvo na uložene pritožbe oziralo se. Kar sem povedal, velja za slučaj, ako so pritožbe že ministerstvu dopisane. Ako pa še neso tam, pozivljam tukaj javno visoko ministerstvo, naj si da omenjene pritožbe zoper ukaz deželnega šolskega sveta štajerskega od 22. febr. 1887. št. 823 takoj predložiti, da jih reši v zmislu zakonov, zlasti državnih osnovnih zakonov, ter naj oni ukaz razveljavi.

Navedeno sem govoril, da dokazem, kako težko mi dene glasovati za oni vladni predlog. Imam še za jedno pritožbo, o katerej ne bodem tako obširno govoril, ki pa vender s predstojajo ima nekšno zvezo.

Za ponemčenje slovenskih ljudskih šol na spodnjem Štajerskem velike važnosti so nemško-liberalni šolski sveti. Zaradi tega si prizadeva nemško-liberalna stranka ondi mogoče veliko takih okrajnih šol-

skih svetov v svoje roke dobiti in pridržati. Bodi omenjeno, da imamo na Štajerskem okrajne zastope, ki poslujejo 3 leta. Ti volijo okrajne šolske svete vselej na 6 let. Tedaj pa računijo dobo poslovanja različno: ali od dne izvolitve, ali od dne, ko se je izvolil načelnik in odbor, ali od dne, ko so dotični funkcionarji bili zapriseženi. In tega se poslužuje nemško-liberalna stranka, da Slovincem štajerskim usili nemško-liberalnih okrajnih šolskih svetov. Tako je na primer v Kozjem bil stari nemško-liberalni okrajni zastop, čeravno mu je postavna doba poslovanja že zdavnej dotekla in bil izvoljen in sestavljen že novi okrajni zastop in njegov odbor, poklican, da je izvolil nov okrajni šolski svet. Nekaj podobnega zgodilo se je v Ptuiju, le še nekoliko bolj čudno!

Tukaj je namreč meseca julija t. l. bil izvoljen nov slovenski okrajni zastop in tudi precej konstituiran. Propadli nasprotniki uložili so mnogo ugovorov in pritožeb, ki so pa vse že od ministerstva notranjih zadev odbite kot neutemeljene in neopravičene. Vkljub temu neče c. kr. namestnik štajerski volilnih zapisnikov poslati na Dunaj, da bi ministerstvo pouzročilo potrjenje novega načelnika po svetlem cesarji. Povpraševal sem po uzrokih in reklo se mi je, da baje zavira celo reč neka pritožba zoper volitev, katero ima rešiti upravno sodišče, kar se pa ni še dogodilo. Tukaj se moram res močno čuditi, kako morajo v Gradci s takšnim uzrokom reč zavirati in odlagati. Kajti ugovori ali pritožbe so takšne, katere imajo ovirajočo moč v sebi, in takšne, ki nje nemajo. Slednjim c. kr. namestnija v Gradci pritožeb, katere gredo na upravno sodišče, do sedaj ni prištevala; ker v Celji bila je zoper nemško-liberalni okrajni zastop tudi do upravnega sodišča uložena pritožba, a c. kr. namestnija se na njo ni ozirala ter takoj potrebno ukrenila, da je bil novi načelnik potrjen. No, v Ptuiju baje tudi drugega zadržka ni, nego pritožba do upravnega sodišča, a vender tukaj se prisoja oni pritožbi ovirajoča moč. (Čujte! na desni.) In tako so časa dobili ter so sklicali dne 10. oktobra t. l. stari okrajni zastop, ki je res izvolil nov nemško-liberalni okrajni šolski svet na šest let (Čujte, čujte! na desni). Po mojem mnenji je ta volitev popolnem

nepostavna. Kajti prvič posluje stari okrajni zastop skoro jedno leto ali vsaj pol leta dalje, kakor mu zakon daje pravico in drugič on ni več polnoštevilen; štirje zastopniki so umrli, dva sta odložila mandate, jeden je zapal konkurzu. V kljub tem se pokliče ta stari okrajni zastop, izvoli nov okrajni šolski svet. Manjkalo je mož, da je še kridator moral iti volit.

Utegne pa kdo vprašati: morebiti je pa že trebalo izvoliti nov okrajni šolski svet, morda mu je doba poslovanja dotekla? Nikakor ne. Okrajni šolski sveti poslujejo šest let in teh šest let še staremu okrajnemu šolskemu svetu (slovenskemu) ni doteklo. Ako jo računimo od dne, ko je bil konstituiran, doteče mu doba še le dne 5. apr. 1888.

Da torej Slovincem v Ptuiju usilijo nemško-liberalen okrajni šolski svet, mora stari okrajni zastop iti volit, ki do tega nema nobene pravice več, in se mora staremu okrajnemu šolskemu svetu od njegove dobe vzeti pol leta. (Čujte, čujte! na desni).

To je vender nekaj goropadnega. Slovenci so zoper to volitev pritožbo uložili na c. kr. namestnijo v Gradci. Kako bo ta ukrenila, tega ne vem. Ako pritožbi ne ustreže, obrnili se bodo Slovenci do tretje inštanice. Za ta slučaj pozivljam in prosim ekselencio ministerskega predsednika, naj daje stvar temeljito preiskati, zlasti pa političnim gosposkam na Štajerskem ukazati, naj pazijo na avtonomne korporacije, da se bodo vselej strogo držale postavno jim za poslovanje odmerjene dobe, in volitev okrajnega šolskega sveta razveljaviti.

Končam svoj govor. Z ozirom na to, da pobiranje davkov če prav provizorično sedanje razmere zahtevajo kot državno potrebo, bodem zanj glasoval. Storim to tudi zaradi tega, ker je osoda večine v državnem zboru še negotova, njene razmere do vlade še nejasne in se jaz od nje sedaj nečem ločiti, bodem glasoval, da se prestopi v specijelno debato. (Dobro! na desni).

Iz Rusije.

28. sept. st. st. [Izv. dop.]

Danes ruska cerkev praznuje sv. Vjačeslava, kneza češkega. Mnogo mračnih mislij prihaja v glavo, ko človek čita ime „češkega knjaz“ v čislju pravo-

LISTEK.

Začetek romana.

(Obrazek s Slovaškega. Češki spisala Gabrijela Preissová.)

(Dalje.)

Devojka stekla je vrhno krilce in jopico, na glavo privezala si je drugo ruto in zloživši druge reči položila jih je na voziček. Potem pa je hitela dalje, da je dospela na goličavo. Tu ozrla se je negotovo na okrog. Goličava je kakor včera; tu na drva opiral se je včera baron... Poluša položila je tja roko; drva bila so mokra in mrzla. Pogledala je svoje nedeljske čevljičke; bili so popolnem premočeni. „Škoda jih je“, pomislila je devojka, „ko bi to mamica vedela!“ Ozrla se je po tleh in nabrala nekoliko trsk. Ko je pomislila, čemu se je tako oblekla, polastila se je je neizrecna tesnoba. Vsako šumenje jo straši, kakor preplašeno jarebico — za vsakim grmom zdi se jej, kakor bi nekaj stalo — in vender tu ni ničesar! — Javaljne bo on prišel — in če bi prišel, še smejal bi se jej! Ako bi jo na povratnem potu kdo tako oblečeno srečal, ali ako bi se izdala starišem — kaj naj reče? —

Tega strahu ni mogla več trpeti. Vrgla je hitro nekaj nabranega dračja v povese, zvezala je in zgrabilši voziček obrnila se nazaj. Moj Bog, moj Bog, le odtod, da bi ne nastalo kaj hudega iz tega!

A jedva storila je kakih dvajset korakov, obstala je kakor začarana. Čula je topot, nasproti njej prikazal se je jezdec in jej hitel v susret kakor strela.

„Bog s taboj, Poluška!“ kliče sladki glas. Vender si me prehitela, a jaz sem upal, da bom preje tu.“

Mladenič skočil je s konja, privezal ga k brezi in pohitel z razprostrtima rokama k dekletu, kakor da bi jo hotel objeti.

„Ali že dolgo tu čakaš?“ vprašal je stiskaje jej obe roki in motreč jo z žarnimi očmi od glave do nog.

„Preveč dolgo ne“, odgovorila je deva tiho; ko jo je nagovoril, minila jo je vsa zadrega.

„Veseli me. Hladno je, in ti nisi toplo oblečena; zakaj nisi ogrnila velike rute?“

„O, saj ni mraz“, reče z nasmehom Poluša. „A hotela sem že domov...“

„Zakaj?“ začudil se je baron.

„Tako sem se bala; mislila sem, da ne pridete in utegnil bi me kdo videti...“

„Revica“, miloval jo je baron nežno. „Kaj bi pa storila, če bi te kdo tu z manoj videl?“ vprašal je s smehljajem oziraje se.

Devojka je molčala gledajoč otožno in sanjavo v daljino. Nevedoč pravega odgovora bila je tako ljubezniva videti.

„Čuj me dete“, povzel je baron besedo; „povej mi čisto resnico. Ali nimaš še nobenega ljubčka?“

Poluša jela je drhteti in sklonila je glavo.

Baron je razumel. „Povej mi vsaj, kako se imenuje?“

„Tonček Křidelka“, odgovorilo je s silo dekletce ne povzdignivši očíj.

„In ti ga v resnici ljubiš?“ poizvedal je mladenič z žalostnim naglasom in izpustil njeni roki.

Poluša imajoč prosti roki pokrila si je z njima obraz in nehoti zaplakala.

„Ne jokaj, dete moje“, tolažil jo je baron; „ne bodi žalostna — vznemirjaš me.“

„Besedo sem mu dala, da ga bodem vzela, kadar mu stariši to dovolijo, pripoveduje dekletce.

„Vašk mladenič je, a jaz sem njemu nasproti re vica. Že celo leto hodi za manoj.“

slavnih svetcev. Kje so časi, ko smo imeli vsi Slovani jeden jezik, jedno vero! Kako mogočno bi bilo Slovanstvo, ko bi nas ne bila razkosala orožja sila. Nadejamo se, da se bodo nam „vremena zjasnila“, da nastane čas, ko si bomo sami „volili vero in postave“. Dotlej pa najmo, da smo Slovani, da v slogi je naša sila in uznajmo, ljubimo drug drugega.

Redko kaka vladna naredba v Avstriji gledé Slovencev je nas v Rusiji tako osupnila, kakor naredba gospoda pl. Gautscha gledé Kranjske gimnazije; meni ne verjamejo, pa je! Zmeraj imam pri sebi „Slov. Narod“, da bi mogel potrditi dokumentalno to, o čemer govorim. Pravijo: kaka je ta konstitucija, ko se pri nas, v samodržavnem gosudarstvu nič podobnega ne godi. Ni mogoče, pravijo Rusi, da bi minister celo prepovedal, vzdržavati prvo gimnazijo na troške mestne uprave; ni dalje mogoče, da bi zaprečal prejemati „Kranjce“ v druge gimnazije. To je nasilje, to je bolgarski „stambulizem“.

Kar se tiče mene, moram vam reči popolnem odkritosrčno, da sem jaz na strani ministra pl. Gautscha. Vi znate, da imajo državni možje včasih misli, katerih navadni „Bürgerverstand“ ne more zapopasti. Treba je vselej iskati „die Intention des Ministeriums“, a Spasitelj pravi: „iščite, i obrjaščete“. Jako se čudim, da Slovenci ne mogó razumeti namer pl. Gautscha, ki so vendar jasne, ko ribje oko. Kakor je izvestno, dan je ukaz pl. Gautscha za vso Avstrijo, a ne samo za Čehe in Slovence, izvršuje pa se samo v „Sloveniji“ — „Bog pomagaj“, če ste kihnili in na Češkem. Motivacija tega zakona, t. j. naredbe o zakritji klasičnih srednjih šol pa je taka, da se je v Avstriji zaredil učeni proletarijat, to je učeni berači, rokodelci in obrtniki, in pa pomanjkanje v državnej blagajnici, ker je „landwehru“ treba hlače in repetirke. Menda niste pozabili, da so kranjski Nemci in nemčurji vselej gromoglasno trdili, da so oni „Intelligenz und Kapital“; sploh vsi Nemci v Avstriji pa so kričali od njega dnij, da so Slovani „inferiore Race“, da niso „bildungsunfähig“, da jih je treba pritiskati k steni itd. Zdaj pa se z ministerske klopi zjavlja, da imajo Slovenci in Čehi učeni proletarijat, rokodelci in obrtniki pa jim manjka. Mislim, da tako se ima razumeti fakt, da se zatvarjajo samo slovenske in češke gimnazije, Nemcev pa nihče ne goni iz srednjih učilišč, še pehajo jih v nje, ne samo čiste Nemce, ampak celo kočevske bastarde.

Ako minister faktom dokazuje, da imajo Slovenci in Čehi preveč učenega proletarijata, to on govori le drugače, da so oni „Intelligenz“, a ne Nemci, a ker je k pridobitvi „inteligencije“ potreben kapital, to si oni „kapital“, a ne Nemci in nemčurji. In to jasno dokazuje fakt, da Kranjski mestni očetje ponujajo pl. Gauču, da bodo sami trpeli vse stroške Kranjske progimnazije, dočim Nemci za vsako bore narodno šolo v kakej štajerske ali koroške luknji morajo prositi pomoči pri Berolinskem „Schulvereinu“. Naj bi ministerstvo n. pr. zatvorilo kako nemško nižjo gimnazijo, n. pr. v Kočevji, boste videli, ali bodo Kočevci ponujali, vzdrževati jo na svoj račun. No Kranjci ne hodijo po vsem belem svetu s konfekti in pomerančami, kakor Kočevci vsi, naj bodo „hoch“ ali „nieder“, no

svoja materialna sredstva umejo pridobiti doma, poštenim trudom, a ne s leparskimi številkami.

In tako je zmisel naredbe ministra pl. Gautcha tak-le: vi Slovenci in Čehi imate že svoj učeni proletarijat; ali se rajši učite, ali imate od Boga več darov, tega ne vem, vendar učili ste se dosti, kajti celo vaši berači so učeni; vi nemški topoglavci pa se učite še dalje, kajti učenega proletarijata nimate še, Slovenci in Čehi pa vam bodo šili hlače in čevlje in sploh kar je treba.

Ko bi bil jaz Nemec, n. pr. kak pl. Schönerer, interpeloval bi v prvi seji državnega zbora pl. Gautcha, kdo mu jo dal pravico, dajati Nemcem tako zvanečo zausnico in sramiti jih javno pred vsemi Slovani in pred vso Evropo.

In ker se morajo Nemci še učiti in jim kot „superiore Race“ ne gre baviti se rokodelstvom in obrtom, to pl. Gauč hoče v Ljubljani, ka-li, odkriti rokodelsko ali pa obrtno šolo za koše, ki so jih dozdaj Slovenci dobivali od nekdanj naravnost z Dunaja, pozneje pa morda doboste tudi svojo „Tournurfabrik“ ali pa še kaj bolj prijetnega „v sladostni dar“.

Kar se tiče Slovencev, mogó pokazati svojo „Intelligenz“, n. pr. moravškega Vego, Miklošiča in še kako drugo znamenitost; Čehi imajo Rokitskega, Škodo in druge može, kateri se svetijo po vsej Evropi — kaj pa imajo pokazati Nemci, ki po volji osode žive v slovenskih in čeških pokrajinah? Poslednji slavni avstrijski general bil je oče Radecky; odkar pa so Nemci vzeli v roke britko sabljo, obrili so Avstrijo vsi, komur se je ljubilo, posebno prijatelji Prusaki. Kako bi torej minister narodne prosvete ne skrbel za to, da bi se nazadnje tudi Nemci nekoliko več učili! Zato mislim, da ni prav, da neste zadovoljni g. ministrom, ki je dal češkemu in slovenskemu narodu svedočbo zrelosti z odliko.“

(Konec prih.)

Protest tajnega komiteta bolgarske opozicije.

Bolgarski narod protestuje pred evropskimi državami, katere so mu zagotovile politični obstanek z aktom Berolinskega kongresa, ko ga je osvobodil ruski narod, njegov starši brat. Bolgarski narod, kateri protestuje, ni oni narod, čegar čustva in težnje predstavlja vlada nasilnikov; temveč je pravi bolgarski narod, povzdigajoč svoj zatiran glas, da pove svoje pritožbe proti pesti ljudij, ki ga tlačijo in so ga že pripravili skoro do propada. Protestuje baš sedaj, ko ima dežela voliti svoje zastopnike za zbornico. Nagibi, da opozicija protestuje proti volitvam, znani so vsem. Vender bi ne bilo odveč, če navedemo nekatera samovoljna dejanja in zlorabe sedanjih vladalcev proti narodni svobodi. V drugi dan srbsko-bolgarske vojne, ko je Battenberganova vlada razpisala volitve v 11. dan maja 1886. l. v južni Bolgariji za zbornico, je ta vlada rušila ustavo, ker je razpisala volitve samo za Južno Bolgarijo in pustila Sofijsko zbornico. Po tem prvem rušenju bolgarske ustave, storila je vlada najstrožje naredbe, da zabrani narodu izreči svoje mnenje. V 4. dan maja istega leta hoteli so Plovdivski meščani imeti volilni shod, da postavijo svoje kandi-

date Prejšnji dan je vlada poklicala dva batalijama pešev, eskadron konjice, oddelek žandarjev, vse svoje najemnike, tako imenovane copadžije (koročarje). Ta orda obstopila je kraj, kjer je imel biti shod in je bila dobila povelje preteptati in odgnati vsacega, ki bi se predrznil priti. Ta ukaz se je točno izvršil. Nad dvajset ljudij pobili so na tla in so je potem pol mrtve odnesli v bolnico. Taki prizori so se godili v Tatarbazardžiku, kjer se je narodu posrečilo odriniti vojake in žandarje, v Haskiči, Čirpanah, Kazanliku, Raslovu, Starej Zagori, Jamboli in drugod. Tam, kjer se je prebivalstvo utikalo v volitve, nastali so krvavi poboji, kakor v Novej Zagori in Hadži-Eleni, pri katerih je bilo ubitih deset vojakov in jeden častnik od 20 do 30 ljudij pa ranjenih. Mari to ne dokazuje, kaka nasilja se vrše proti volilcem? Od tega časa je anarhija dosegla skrajne meje. Vsi uplivneji meščani, bodisi že po svojem socijalnem položaji, bodisi po umstvenim razvoji, bili so vojnim oblastvom predmet inkvizicije nove vrste. V vsakem selu je podprefekt ali policijski komisar ukazal zapreti najuplivnejše kmete in bili so jih do smrti. Nikdo se ni mogel izogniti tacemu preganjanju, torej se nikdo ni predrznil povzdigniti svojega glasu. Ravno pod tacim pritiskom vršile so se volitve pred očmi predstaviteljev Evrope za veliko sebranje in sedaj čutimo hude posledice teh volitev za našo domovino. Vender še tega ni dosti. Plod tega vladnega sebranja — Ferdinand Kobuški, se je z veseljem pridružil k režimu nasilstva, ki je jedina podpora njegovemu prestolu. Vsa Evropa ve, kako je dajal pogum korobačnikom, ki so razrušili hišo Karavelova in tiškarno „Trnovske Konstitucije“.

Tako imenovana vlada z novo glavo princem Koburškim, da bi pridobila na svojo stran javno mnenje Evrope, in jo preverila, da res predstavlja bolgarski narod, pozvala je volilce, da volijo svoje zastopnike v zbornico čez trideset dnij, ko se je odpravilo obsedno stanje! Da bi dosegla svoj namen in dobila udano zbornico, je vlada ukrenila naredbe, kakeršne so se jej najugodnejše zdele.

Obsedno stanje se je odpravilo, v resnici pa le zamenilo z režimom korobačnikom, katere podpihuje in vodi Caharija Stojanov, intimni svetovalec princa Ferdinanda. Prestol poslednjega je v nevarnosti in torej so dobra vsa sredstva, da bi se le obdržal proti volji naroda in Evrope in proti mejnarodnim pogodbam.

Obsedno stanje se je odpravilo, a minister notranjih zadev je z okrožnico z dne 2. septembra št. 8,191 vsem tiskarjem prepovedal tiskati časopise, perijodične tiskovine in brošure, v katerih se razpravljajo politična vprašanja, seveda izvzemši vladne.

Obsedno stanje je odpravljeno, ali črni kabinet izvrstno deluje.

Obsedno stanje je odpravljeno, ali vlada pošilja vojake v vse volilne kraje.

Obsedno stanje je odpravljeno, toda zapirajo uplivnejše opozicijske, jih zatirajo, izganjajo in internujejo.

Da da venec svojim naredbam in popolnem uniči svoje nasprotnike, je vlada princa Ferdinanda oficijalno pozvala selsko prebivalstvo, da naj poprej

„Ali te bo v resnici vzel?“

„Dà, on bi ne vzel druge.“

Baron obmolnil je za trenotek bijoč z jezdeškim bičem ob škornje. Potem povzel je zopet besedo ponavljaje prvo vprašanje:

„In ti ga v resnici ljubiš?“

Poluša povesila je še bolj glavo in odgovorila: „Mislija sem ... mislija sem prej ...“

„Mene bi imela vendar raje, ali ne?“ dejal je baron kipeče. Ozrl se je, a nenadoma objel devojko okrog vratu in jo poljubil na lice.

Poluša je odskočila in vsa zmočena zgrabila za ročaj vozička. „Moram domov“, jcljala je, „moram ...“

Baron potegnil je uro iz žepa in pogledal na njo.

„Saj še ni sedem — čemu hitiš? In butare tudi še nemaš nabrane. Pojdi, pomagal ti bom.“

Pripognil se je k tlom in nabiral v rokavicah trske pokladaje jih na kupec. Poluša pobirala je tudi zadovoljna s tem, da si more pomôči iz zadrege. Tako nabirala sta molče, da je bila butara tako velika kakor včeraj.

„No, zdaj bode dosti“, začel je zopet mladenič.

Poluša pokimala je z glavo, prevezala znova butaro s povescmom in tesno po strani zroč barona

prosila v duhu, da bi ne opazil vse te na vozičku zložene obleke in je ne vprašal, kaj je to ...

K sreči tega ni zagledal. „Ne bom te več dolgo zadrževal“, rekel je pristopivši zopet k nji, „a nekaj ti moram še reči. Včeraj nisi hotela vsprjeti od mene denarnega daru, danes pa sem ti prinesel nekaj drugega — tu-le to sliko. Ali je tudi ne vzameš?“

Baron pomolil je dekletu dobro zadeto svojo sliko v kabinetni velikosti.

Molče jo je vzela zahvaljujoč se mu z jasnim, blaženim izrazom v obrazu.

Shrani si to fotografijo na varnem mestu“, rekel je baron. „Kadar pa jo boš pogledala — ali se boš spomnila tudi lepo mene?“

„Dà“, priznala je ljubeznivo.

„Zdaj mi pa še povej, kdaj te zopet vidim?“

„Ne vem.“

„Čemu bi ne vedela — saj vendar od tebe to zavisí! Povej mi, kje bi se mogla z mano j sestati, ako ne drugje, potem pridem sem vsako jutro, ko pojdeš po dračje. Le da tu ni varno, in brzo bi se izdala. Radi mene je to vsejedno — a ti bi morala zato trpeti ...“

Mladenič je obmolnil, a prijemši znova dekletce za roko, nadaljeval je goreče z zamolklim glasom:

„Zdaj že vem, da bi me mogla tako rada imeti, kakor sem se jaz zaljubil v tebe od včerajšnjega, prvega pogleda. Mej naju stavijo se pa teške ovire, ki jih menda ravno tako dobro čutiš kakor jaz, ako le malo premišljuješ o tem. Veruj mi, deva, tak neizrecen utis napravila si na-me, da si tega niti sam ne morem razložiti. Očarala si me tako, da ne bi dvomil in te prosil, da bi postala moja nevesta — gotovo bi bil s taboj srečnejši, kakor s katerosibodi olikano damo.“

Poluša poslušala je in verovala vsaki besedi kakor angeljskemu poročilu. Obledela je od ginečnosti, in cela njena postava naklonila se je v slastipolni omami k mlademu možu, dokler se ni dotaknila s čelom njegove rame. Pritisnil jo je k sebi in poljubljaj jej ljubeznipolno lice.

„Kdaj te bom zopet videl?“ vprašal je. „Danes moram nekam proč, vrnem se stoprv jutri na večer a pojutranjem zjutraj pridem zopet sem, ali pa mi moreš povedati, kdaj in kje bi se mogla sniti, da bi bila varnejša. Premisli o tem, dete moje, in bodi oprezna ...“ (Dalje prih.)

ne plačuje dolgov zasobnikom, dokler neso plačani davki. Vlada ni nikdar vprašala volje naroda, ko je zahtevala žrtev. Nikdar ni pojasnila svojega postopanja, ker se je bala protestov proti svoji protinarodni politiki. Želi imeti poslanca, ki bi vse dovolili z zaprtimi očmi. Dobro ve, da bi ne dosegla tega pri svobodnih volitvah in zato si na vse načine prizadeva, da dobi poblebnih ljudij ki se bodo pokorili vsem njenim željam. V tem pa princ Koburški zagotavlja, da je prišel v Bolgarijo, da na pravi mir in spravo! ... Pravi bolgarski narod ne more odgovarjati na poziv take vlade. Ne more se spraviti z ljudmi, kateri vzbujajo čudenje sveta zaradi svoje nevhvaležnosti proti osvoboditeljici Bolgarije. Bolgarski narod se ne more udeležiti volitev, pri katerih vlada palica, narodno voljo brez vse sramote tepta vlada nasilnikov. Bolgarski narod, ki pozna posvečeni značaj glasovanja, se ne more udeležiti volitev. Zanj ne veljajo podobne volitve. Zategadel bolgarski narod ponavlja svoj slovesni protest pred Evropo proti postopanju nezakonite tiranske vlade. Tajni odbor opozicije.

V Sofiji, dne 20. septembra 1887.

Ta oklic objavili so vsi ruski politični listi in tudi oficijozni „Journal de Saint Petersburg“ in poslal se je vsem velevladstvom.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. oktobra.

V ponedeljek je bil **ministerski svet** pod predsedstvom cesarja in se je posvetoval o čeških željah zastran srednjih šol. — Predvčeraj je vlada imela posvetovanje s češkimi vodji. Pri tem posvetovanju so bili grof Taaffe, Gauč, Ziemialkowski, Rieger, Zeithammer in Clam. Včeraj je pa imel sejo eksekutivni odbor desnice. Vlada je baje pripravljena Čehom precej odjenjati. Obdržali se bodo višji realčni razredi v Plznu in Taboru. Gimnazijo v Hradiših prevzame vlada v svojo oskrb, češki gimnaziji v Opavi se bode dovolila podpora, češke obrtne šole se bodo osnovala v Litomišlju in Prerovu. Kranjska spodnja gimnazija bode tudi še ostala. — Deputacija poljskega kluba bila je pri Gauči in se je pritoževala, da se Galicija prezira, kar se tiče srednjih šol. Naučni minister je obljubil, da se bode v kratkem osnovala jedna gimnazija v Krakovem in bode vlada dobro premislila, če bi se osnovala tudi gimnazija v Podgorcah.

Pri **škofovskih konferencah** na Dunaji se je sklenilo, da se skliče pomladi velik shod katolikov, na katerem se bode razgovarjalo o uvedbi konfesionalne šole.

Ogerska vlada si prizadeva vedno bolj širiti pomadjarenje. Davčnim uradom je naročila, da ne smejo vsprejemati nemadarskih pobotnic. To ni utemeljeno v nobenem zakonu, pa kaj se Madjari v tacihi zadevah za zakone brigajo. — Kako se je pri volitvah na Ogerskem postopalo, kaže interpelacija poslancev Eötvös-a in Szlavj-ja zaradi nekega pisma Somogyerskega velicega župana, iz katerega je razvidno, da je vlada za izvolitev kmetijskega ministra Szechenyi-ja izdala 45.000 gld. Minister notranjih zadev je pri odgovoru na dotično interpelacijo le izjavil, da istega pisma ni videl in je o njem izvedel le iz listov, nikakor pa ni oporekal, da bi stvar ne bila resnična.

Vnanje države.

Rističev organ „Ustavnost“ objavil je dolg članek o žalostnih dogodkih na **srbskeji** meji. Že osem let prihajajo Arnavti čez mejo in nadlegujejo srbsko prebivalstvo. List priznava dobro voljo Turčije, katerej pa manjka energije. Če Turčija ne bode mogla zadržavati roparjev, bode Srbija prisiljena v vseh slučajih mejno prebivalstvo varovati pred roparskimi napadi, v katerem slučaju zadeva odgovornost one, ki so Srbiji usilili tak težaven položaj.

Pristaši bivšega **francoskega** vojnega ministra Boulangerja priredili so mu v soboto v Clermontu veliko manifestacijo. Napravili so baklado, potem pa pred generalovim stanovanjem peli razne pesni in klicali: „Vive Boulanger!“ „Proč s hišnim zaporom!“ ter klicali Boulangerja k oknu. Slednji se pa ni prikazal. Policija je vse mirno gledala in narod se je nazadnje mirno razšel. — Zbornica se je zopet včeraj sešla in jej je ministerski predsednik Rouvier predložil dva načrta zakonov. Jeden določuje izredni budget za vojsko in mornarico na 100 milijonov frankov, drugi se pa tiče konvertovanja stare 4 1/2 % rente v 3 % rento. Vojni minister je zbornici predložil zakon o organizaciji topništva in gorskih čet, minister vnanjih zadev pa konvenciji o nevtralizaciji Sueškega prekopa in o Hebridih.

Tajnik **nemške** državne kancelije grof Herbert Bismarck se je izjavil proti **francoskemu** veleposlaniku Herbetu, da si bode Nemčija prizadevala izogniti se vsemu, kar bi utegnili žaliti Francijo. Kakor se kaže, v Berlinu nemajo posebno

velicega zaupanja v tripelalijanco in se močno boje Francozov. Sedanja francoska vlada pa nič dosti ne misli na vojno, kar dokazuje to, da je vojni minister privolil, da se vojni budget pomanjša še za devet milijonov frankov, da se le zboljšajo državne finance. Po vseh drugih evropskih državah se vojni budget vedno veča, na Francoskem ga pa zmanjšujejo, če tudi Bismarck sklepa zveze, katerih ost je obrnjena proti Franciji in proti Rusiji.

Novi **italijanski** generalni nadzornik konjice, vojvoda d' Aosta, ogledal bode v novembru vse kavalerijske polke, potem pa odpotoval v Nemčijo, da ogleda nemško konjico, potem pa začne reorganizirati konjico, ki ima še mnogo pomanjkljivosti.

Eyub han je nekda še vedno v **Afganistanu** in nabira pristaše na severovzhodu dežele, zlasti mej Alcahi, ter misli potem jo odriniti proti Heratu. Emiru so baje udani le še Herat, Kandabar in Kabul, povsod drugod pa vlada velika sovražnost proti njemu.

Dopisi.

Z Dunaja 25. oktobra. [Izv. dop.] Preteklo soboto imel je slovenski klub na Dunaji svoj prvi večer v letošnji sezoni. Zbralo se je dokaj Slovencev, a vendar ne toliko, kolikor bi jih bilo želeli. Vsacega klubovega večera udeležilo bi se lahko blizu sto Slovencev, kajti toliko jih je na Dunaji, kjer imajo stalne službe. A žalibog, da ni tako. O imenitnosti in važnosti tega kluba ni menda treba govoriti danes obširno, saj osvetlil je njega potrebo in veljavo lansko leto državni poslanec dr. Ferjančič. In v vsacem mestu, vsacem kraju, kjer so Slovenci v manjšini, naj bi se osnoval tak klub. Ne vemo sicer, kakove ideje imajo o tem klubu nekateri, ali poudarjalo se je vendar že premnogokrat, da ta klub ni političen, da je njegov namen jedino to, da goji družbeno življenje mej Slovence, ki bivajo na Dunaji s tem, da se zbirajo, da se prirejajo berila, da se poje slovenski in da se razgovarja o raznih stvareh. To, in nič drugega ni namen slovenskega kluba na Dunaji. Take klube imajo skoro vse narodnosti po Dunaji in tudi drugod. In povsod kaže se večja naidušenost za to stvar, nego pri nas. Pustimo torej to malomarnost, pribajajmo v klub, svoji k svojim, saj smo vendar le vsi sinovi jedne matere, in ljubezen do nje veže naj nas tudi mej seboj. V slovenskem klubu čutil se je doslej vsakdo še domačega, in pričakujemo tudi, da bode vsakdo prihajal z radostjo večkrat, ako je le prišel jedenkrat va-nj.

Toda dovolj o tem. Zadnjemu večeru bil je glava naš velečenjeni starosta g. Navratil. D. Igo ga je pogrešal klub, kajti dolga bolezen ovirala ga je. Seveda v mislih bil je vedno mej nami, in klub spominjal se ga je pri vsaki priložnosti. In res, ljubeznivejšega in za dobro stvar bolj unetega predsednika ne bil bi si mogel izbrati klub. Srčno pozdravili so ga vsi navzočni gospodje, in isto tako srčno pozdravil jih je tudi on v svojem nastopnem govoru.

Na to čital je g. Igo Kaš odlomke iz knjige „Cuore“, o koji govoril je v klubu lansko leto naš slavni pesnik g. Stritar. G. Kaš predstavil jo je že iz laščine na nemški in deloma tudi na slovenski jezik, in kakor smo videli iz prečitanih odlomkov, jako spretno in dovršeno. Knjiga ta ne da se prestavljati po besedah, kajti pisana je za Italijane, ali bolje rečeno za laško deco. Kar je morda tej umljivo, ne bilo bi naši slovenski. Vender nje jedro je veličastno, in prepričani smo, da bode ta knjiga učinila mnogo dobrega tudi pri nas, samo treba jo je prevesti z ozirom na naše razmere. In to je zadel g. Kaš, posebno, kar se tiče poglavja „O ljubezni do domovine“. Ni ga bilo kmalu pisatelja, ki bil lepše naiduševal laško mladino k ljubezni do cvetoče Italije in vrlo posrečilo se je tudi predstavcu prirediti ta predmet slovenski mladeži. A ravno naš slovenski narod ima pred vsemi prevažni nalog gojiti ta občutek v srci svojih otrok. Upajmo le, da kmalu izide ta knjiga v slovenskem prevodu, in ne sme biti Slovenca, ki je ne kupi, ki je ne bere, in ki je ne razširja. — Razen laščine menda ni literature, v koji bi se bilo že govorilo in pisalo o tej knjigi, kakor v slovenski. S tem dokazujemo pa si-jajno, da smo pravični vsacemu, in celo narodu italijanskemu, koji ni kazal nikdar posebnega sočutja do nas. Govorila se pa s tem tudi gotovo ni še zadnja beseda o tej imenitni knjigi.

Po berilu začelo se je petje in napitnice. G. Pukl napil je predsedniku in tajniku kluba zahvaljujoč se obema za nju trud. Prvi zahvali se g. Navratil, ter vzdigne čašo, želeč, klubu vesel

napredek in krepak razvoj, in tajnik [g. Ciperle napije pevcem vseučilišnikom, kojim izreče naj se še tu presrečna zahvala za njih izborni petje.

Še le po polnoči razšli so se udeleževalci prvega večera vsak na svoj dom. Prihodnji večer bode 12. novembra.

Domače stvari.

— (Za naše poslance in za ministra Gauča kaj.) „Mir“ piše v poslednji številki: „Na Celovski gimnaziji je gosp. profesor dr. Sket poučeval v stenografiji in učenci so tako lepo napredovali, da so se pri skušnji prav dobro izkazali. Slišimo, da je letos ta pouk prenehal, ker g. dr. Sket ni napravil preskušnje iz stenografije. Kako pa je to, da na pripravnici poučuje v slovenščini g. učitelj Prešern, ki tudi ni napravil nobene preskušnje iz slovenščine. Imenitna je stenografija, srečen, kdor zna hitro pisati; za učitelje naše pa slovenščina ni samo dobra, ampak tudi neobhodno potrebna. Dajte nam torej na pripravnici izkušenega učitelja slovenščine!“

— (Cesarjevič Rudolf) vsprejel je včeraj popoldne ob 1/4. uri sotrudnike pri njegovem velikem delu „Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“. Cesarjevič pozdravil je sotrudnike jako ljubeznjivo, zahvaljujoč se jim, da so posvetili svoje moči temu domoljubnemu delu, ter vsakemu sotrudniku segel v roko. Mej vsprejetimi bila sta tudi naša rojaka profesor Hubad in slikar Jurij Šubic.

— (Filharmonično društvo) ima prihodnjo nedeljo dne 30. t. m. v redutni dvorani svoj prvi koncert. Na programu sta mej drugim dve pesni, ki jih poje gospodična Fani Lenarčič.

— (Iz Rudolfovega) se nam piše: Pri zboru županov Novomeškega okraja se je jednoglasno sklenilo prositi, da se odpravi cestna tlaka, da se vsprejmo okrajne ceste iz Novegamesta do Belecerkve, do Toplic in Žužemberka mej deželne ceste. Nadalje delati na to, da bodo občinski zastopi napravo Dolenjske železnice najkrepkeje podpirali.

— (Z Notranjskega) se nam piše dne 25. t. m.: Ravno sedem dnij trajalo je boljše vreme. Prvi sneg deloma še leži, solnce ga povsod ni moglo razstopiti. Na novo pada sneg in mrzla burja brije neprestano, tako, da je v poslednjih 24 urah po vsem Notranjskem snega naletelo nad 15 cm. na debelo. Vsa Notranjska je bela, poslednje slane prouzročile so na drevju in grmovju pravi „listopad“, tako da se, izimši smereke in hoje, ni bati škod po polomu. Da bi le močnega dežja ne bilo! Zameti snega po višinah so preveliki in vode bi potem silno narastle ter preplavile doline.

— (Duhovniške spremembe v Krški škofiji.) Župnije so dobili gg. Bergman Fran župnijo St. Jurje pri Zili; Bergmeister Jože, župnijo Maletinje in Krainer Jarnej, župnijo Preblj. Gosp. provizor Papler Jakob pride na Strojno; g. provizor Sket Jože na Kokovo.

— (Iz Radovljice) se javlja, da sta pretekli četrtek ob 8. uri zvečer na cesti blizu Podnarta dva nepoznana moža posestnika in lesnega trgovca Janeza Gogolo iz Studenčič napala in mu siloma vzela 250 gld. Roparja zbežala sta potem proti Kropi. Skrbno zasledovanje žandarjev bilo je uspešno. Prijeli so nekega kočarja iz Britofa, ki je pri sodnji v Radovljici dejanje že priznal. Druzega roparja, kočarja s Primskovega, pa še iščejo.

— (Poskušen zločin.) Dne 22. t. m. položili so neznani hudodelci na železniški progi mej Ležečami in Divačo železnični rels (šino) in sicer malo časa pred prihodom brzovlaka. Lokomotiva brzovlaka pa je rels prelomila, ne da bi se bila znatno poškodovala in vlak ni skočil iz tiru, kakor so neznani lopovi menda pričakovali.

— (Od Male Nedelje) se nam piše: Tukajšnjemu „Leposlovnemu bralnemu društvu“ pri Malej Nedelji je gosp. Ant. Šlamberger, c. kr. notar v Ljutomeru, podaril pet gold., za kar se mu odbor presrečno zahvaljuje.

— (V Barkovljah) pri Trstu so te dni delali nov kanal in pri tem delu zadeli na ostanke rimske stavbe, najbrže rimske vile. Razkrili so doslej dve sobi, po 4 □ metre prostorni, katerih kažejo tla prekrasen mozaik.

— (Razpisana) je služba učitelja na jednorazrednici pri sv. Križi pri Tržiči. Plača 400 gold., opravnina 30 gld. in prosto stanovanje. Prošnje do 12. novembra t. l. — Na jednorazrednici v Velikih

Poljanah razpisana je služba učitelja z letno plačo 400 gold., opravnino 30 gold. in prostim stanovanjem. Prošnje do 20. novembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Turin 26. oktobra. Crispi rekel je v svojem govoru: Italija je z vsemi vlastmi v prijateljstvu, z nekaterimi pa so razmere srčneje. Italija, ki je na kontinentu z glavnimi velesilami v zvezi, na morji pa v soglasji z Angleško, ni nobeni državi nevarna. V Friedrichsruhe bil je samo dogovor, kako ohraniti mir. Temu dogovoru se lahko pridružijo vse vlasti, ki žele miru. V orijentu tira Italija pravično politiko na korist balkanskim avtonomijam in narodnostim. Da se pomnože mirovne vezi, hoče Italija obnoviti trgovinske pogodbe z Avstrijo in s Francosko. V Afriki hoče Italija samo stalno določiti mejo mej italijansko naselbino in Abisinijo, ker je to za njeno varnost potrebno.

Budimpešta 25. oktobra. Včeraj dopoldne ustrelil je nekdo tikoma pred Budimskim kolodvorom na vlak, prišedši iz Kaniže, in sicer v kupé, v katerem se je vozil grof Fran Zichyi. Misli se, da je bil strel le slučajen. Govori se pa tudi, da je bil strel namenjen drugi osobi, ki se je vozila z istim vlakom.

Inomost 25. oktobra. Na kolodvorskem poštnem uradu v Mori včeraj zvečer ukradene vse za vlak Ala-Kufstein namenjene poštno vreče, v katerih je bilo 5000 gld. O tatih ni nobenega sledu.

Pariz 25. oktobra. V zbornici zahteval poslanec Cuneo, da se sestavi komisija, obstoječa iz 22 članov, katera ima preiskati škan-dale v vojnem ministerstvu, zahtevajoč nujnost za ta predlog. Dasi je Rouvier odločno ugovarjal nujnosti, se je vendar vsprejela s 379 proti 155 glasom.

Marseille 25. oktobra. Iz Novega Yorka došli francoski parobrod „Hindostan“ začel je po noči goreti. Škoda ceni se na več milijonov.

Razne vesti.

* (Bolgarski dijaki v Levovu.) Bolgarska vlada poslala je osem Bolgarov, ki so doma napravili izpit zrelosti na državne stroške v živino-zdravniško in podkovsko šolo v Levovu. Hkratu je pa poprosila po Dunajskem ministerstvu vnanih zadev avstrijsko naučno upravo, da dotičnim dijakom dovoli pohajati omenjeno šolo, ter je strogo nadzoruje.

* (Iz Levova) se brzojavlja, da je v Przemyslu vojaški pék Marek ukral 6 načrtov tamošnjih utrd in ž njimi pobegnil v Rusijo. Tatvina vršila se je že pretekli petek, zasledili so jo pa še le v soboto. Gotovo ni, je li Marek prave načrte ugrabil, vojaška oblastva vsaj trdi, da ukradeni načrti neso velike vrednosti.

* (Iz Moldavije) se brzojavlja: Vsled letošnje suše je letina grozno slaba in bati se je lakote. Ker ni krme, prodajajo kmetje svojo živino že sedaj. Krave so na prodaj po 30—35 frankov, par volov stane 100—125 frankov, ovce so po 2 franka. Vlada bode od zbornice zahtevala 20 milijonov, da bode ob državnih troških nakupila koruze in jo razdelila občinam.

* (Naraščaj zdravnikov.) Po vseučilišnem koledarju bilo je preteklo poletje slušatelj medicine: Na Dunaji 2178, v Monakovem 1211, v Berlinu 1140 v Würzburgu 899, v Lipskem 713, v Gradcu 540, v Greifswaldu 528, v Freiburgu 479, v Vratislavi 390, v Bonnu 371, v Marburgu 360, v Halle 330, v Kielu 292, v Zürichu 277, v Tübingenu 272, v Kraljevi 270, v Erlangenu 262, v Göttingenu 248, v Heidelbergu 240, v Strassburgu 221, v Inomostu 219, v Jeni 213, v Gies-senu 141, v Rostocku 121, v Genfu 115, v Baselu 113.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—161)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

25. oktobra.

Pri **stomu**: Czech, Friedmann z Dunaja. — Luška iz Reichenberga. — Wanner iz Linca. — Neuberger iz Pe-čuha. — Hermann, Kauka iz Brna. — Pikula iz Grada. — Eisler iz Velike Kaniže. — Pomm iz Kr. kova. — Auerhann iz Celovca. — Stariha iz Krupce. — Denda iz Bologne. — Burghart iz Vidna. — Stern iz Gorice.

Pri **starih**: Dr. Brandt z Baavarske. — Grof Atems Rosenblüh z Dunaja. — Schweighofer iz Brna. — Bendik od sv. Valentina. — Knöbl, iz Grada.

Pri **bavarskem dvoru**: Bujan, Margitich iz No-tranjskega.

Pri **južnem kolodvoru**: Kampf iz Ljubna. — Čepin iz Grada. — Špann, Bučar iz Boga.

Tržne cene v Ljubljani

dné 26. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.69	Špeh povojen, kgr.	84
Rež,	4.22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3.25	Jajce, jedno	2.5
Oves,	2.44	Mleko, liter	8
Ajda,	4.22	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.06	Telečje	50
Koruz,	4.39	Svinjsko	60
Krompir,	2.32	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	50
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	214
Maslo,	1	Slama,	196
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	640
Speh frišen,	60	„ mehka,	410

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. okt.	7. zjutraj	729.69 mm.	0.4° C	sl. szh.	snež.	22.00 mm.
	2. pop.	731.71 mm.	2.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	736.60 mm.	0.8° C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura 1.3°, za 8.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 26. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.40	gld. 81.45
Srebrna renta	82.40	82.45
Zlata renta	111.80	111.80
5% marčna renta	96.20	96.25
Akcije narodne banke	875	885
Kreditne akcije	280.40	281
London	125.30	125.25
Srebro	—	—
Napol.	9.92 1/2	9.92
C. kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.45	61.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168
Ogerska zlata renta 4%	99	55
Ogerska papirna renta 5%	86	35
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	75

Kuverte s firmo

prilporeča po nižje ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr-tišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za juriste!

Tretjega letnika

PRAVNIK SLOVENSKI

dr. Razlaga

imam še več na prodaj, in jih prodajam namesto po 3 gld. 80 kr. po 1 gld. 50 kr. s poštnino vred (788)

J. Giontini v Ljubljani.

Trgovca z lesom, kateri ima žago na vodo in s parnim strojem, na lepej legi v Notranjskeji, blizu železnice,

išče kompanijona

z najmanj 10.000 gld. — Ponudbe vsprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“ pod „Kompanijon 10“. (776-3)

Trajno sedenje

prouzročni motenje v prebavljenji, otekanje jeter, zabasanje, zlato žilo i. t. d. Te bolezni ozdravi Lippmann-ov Karlsbadski šumeči prašek. — Dobiva se v skatljicah po 60 kr. in po 2 gld. v lekarnah. (638-3)

Strojarsko delavnico

s popolno strojarsko pripravo

da takoj za več let v najem

Ignacij Javornik, Hrib h. št. 17 pri Vrhniki.

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvave-venje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., skatljici zobnega praška 60 kr. (288-58)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradskega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarni Svobodi in trgovci Karinger-ji.

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja kristijanska krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna ter narejene obleke.

Zimska obleka	od g'd. 9.— naprej.
Zimski sakot	5.—
Zimske hlače	2.50
Zimska suknja	9.—
Salonska obleka	25.—
Obleka za dečke	1.75

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštini ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

V Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“. **MARIJA DRENIK.** v Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“.

Predtiskarija. Stroj za izdelovanje nogovic [Strickmaschine].

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začelih in izvršenih.

Trakovi za vence. Harlandaska preja. (29-3)